

Dosarul nr. 2ra-714/19

Prima instanță: (Judecătoria Soroca, sediul Central) V. Belous

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Costin Raisa,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Costin Raisa împotriva Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” cu privire la declararea nulă a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”, s-a casat integral hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Costin Raisa,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2017, Costin Raisa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” cu privire la declararea nulă a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta Costin Raisa a menționat că la 01 aprilie 1993 a fost angajată la Direcția ”Apă-Canal Soroca”, iar în anul 2008 a fost transferată în funcția de specialist serviciu personal la întreprinderea reorganizată Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”.

A relatat că prin ordinul nr. 146-C din 29 noiembrie 2017, a fost concediată, iar ordinul de concediere a fost semnat de administratorul Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”, Parasciac Andrei.

A invocat reclamanta că potrivit extrasului din Registrul de Stat al întreprinderilor, administrator provizoriu al Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” la data emiterii și semnării ordinului de concediere, era Melnic Vitalii.

De asemenea, a specificat că potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice din 01 decembrie 2017, în calitate de administrator al Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” era indicat Palamarciuc Dumitru și administrator provizoriu Melnic Vitalie, care a fost desemnat de către instanța de insolvență.

Astfel administratorul Parasciac Andrei nu figura în calitate de administrator în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

A solicitat reclamanta Costin Raisa declararea nulă a ordinului de concediere nr. 146-C din 29 noiembrie 2017, restabilirea în funcția de specialist serviciu personal, încasarea de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” a salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat în mărimea unui salariu mediu de 6 809,40 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Costin Raisa.

S-a declarat nul ordinul nr. 146-C din 29 noiembrie 2017 cu privire la concedierea Raisei Costin din funcția de specialist serviciu personal.

S-a restabilit Costin Raisa în funcția de specialist serviciu personal la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” în beneficiul Raisei Costin suma de 13 816,60 de lei cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” în beneficiul Raisei Costin prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu de 4 145,20 de lei.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” în beneficiul Raisei Costin suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” în beneficiul statului suma de 738,85 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” în beneficiul Judecătorei Soroca suma de 47,12 lei cu titlu de cheltuieli aferente cauzei suportate de instanța de judecată în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”, s-a casat integral hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Costin Raisa.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit procesului-verbal al ședinței Consiliului Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” din 03 noiembrie 2017, s-a acceptat cererea de demisie din funcția de administrator a lui Palamarciuc Dumitru, fiind numit în funcția de administrator-interimar Parasceac Andrei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că odată cu numirea în funcția de administrator a lui Parasceac Andrei, acesta era obligat să administreze întreprinderea, să asigure buna funcționare, iar Palamarciuc Dumitru nu era în drept să semneze careva acte juridice după retragerea împuternicirilor, fiindu-i acceptată demisia.

La fel, instanța de apel a constatat că prin ordinul nr. 146-C din 29 noiembrie 2017, Costin Raisa a fost concediată din funcția de specialist serviciu personal începând cu 29 noiembrie 2017 pentru deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă, ordinul în cauză fiind semnat de Parasceac Andrei.

Deci instanța de apel a stabilit că instanța de fond a ignorat circumstanțele care probează momentul apariției împuternicirilor și obligațiilor lui Parasceac Andrei, or, hotărârea Consiliului Societății pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca” din 03 noiembrie 2017, prin care a fost numit în funcția de administrator interimar Parasceac Andrei, în temeiul Legii privind societățile pe acțiuni, a produs efecte juridice și a devenit executorie din data adoptării, dar nu din data înscrierii lui Parasceac Andrei în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

În consecință, instanța de apel a reținut că în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, odată cu atingerea vârstei de pensionare, angajatorul era în drept să desfășoare relațiile de muncă cu Costin Raisa, ordinul în cauză fiind unul legal și întemeiat și semnat de o persoană care era în drept de a semna ordine și administra Societatea pe Acțiuni ”Regia Apă-Canal Soroca”.

La 13 februarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Costin Raisa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Costin Raisa, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel la examinarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material.

A specificat recurenta că hotărârea Adunării generale a acționarilor intră în vigoare la data înregistrării modificărilor la organul înregistrării de stat, iar potrivit art. 16 alin. (4) al Legii privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19 octombrie 2007, modificările operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de Stat au putere juridică la data înregistrării lor la organul înregistrării de stat.

Astfel, hotărârea Adunării generale a acționarilor, Consiliului societății privind alegerea administratorului, intră în vigoare la data înscrierii în Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 20 noiembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 februarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Costin Raisa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Costin Raisa.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari